

Generální finanční ředitelství

Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

GFR02296821
ESS

Sekce metodiky a výkonu daní

Č. j.: 22840/21/7100-40113-207118

INFORMACE GENERÁLNÍHO FINANČNÍHO ŘEDITELSTVÍ k pokynům k převodním cenám v oblasti finančních transakcí

V únoru 2020 vydala Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) Pokyny k převodním cenám v oblasti finančních transakcí uskutečňovaných mezi spojenými podniky (dále jen „Pokyny“). Jejich originální znění lze nalézt na internetových stránkách OECD <https://www.oecd.org/tax/beps/transfer-pricing-guidance-on-financial-transactions-inclusive-framework-on-beps-actions-4-8-10.pdf>. Generální finanční ředitelství současně s touto informací zveřejňuje jejich neoficiální předklad do českého jazyka a uvádí souhrn nejdůležitějších informací v nich uvedených.

V první řadě je třeba ve vztahu k těmto Pokynům zdůraznit, že Směrnice OECD o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy z roku 2017 (dále jen „Směrnice“) je poprvé aktualizována tak, aby obsahovala pokyny týkající se aspektů převodních cen v oblasti finančních transakcí uskutečňovaných mezi spojenými podniky, které by měly přispívat k jednotnosti při uplatňování převodních cen a pomáhat předcházet sporům o převodních cenách a dvojímu zdanění. Oddíly A až E Pokynů jsou zahrnuty do Směrnice jako Kapitola X, pokyny uvedené v Oddílu F doplňují Oddíl D.1.2.1 v Kapitole I Směrnice hned za odstavcem 1.106.

Oddíl B Pokynů popisuje **uplatňování principů uvedených v Oddílu D.1 Kapitoly I pro finanční transakce**. V rámci těchto principů je kladen důraz zejména na skutečnost, že před vlastním oceněním finančních transakcí je nezbytné provést přesné vymezení konkrétní finanční transakce v souladu se zásadami Kapitoly I Směrnice, a to v závislosti na konkrétních skutečnostech a okolnostech každého jednotlivého případu. V souladu s pokyny stanovenými v Kapitole I Směrnice by přesné vymezení konkrétní transakce mělo začít důkladnou identifikací ekonomicky relevantních charakteristik transakce – sestávajících z obchodních nebo finančních vztahů mezi stranami a podmínek a ekonomicky relevantních okolností spojených s těmito vztahy – včetně: přezkoumání smluvních podmínek transakce, vykonávaných funkcí, použitých aktiv a nesených rizik, charakteristik finančních nástrojů, ekonomických okolností stran a trhu a obchodních strategií používaných obchodními stranami.

Oddíl C Pokynů pak obsahuje pokyny k převodním cenám týkající se transakcí, které vyplývají z některých činností v rámci tzv. treasury, které jsou často prováděny v rámci skupiny nadnárodních podniků, konkrétně v podobě poskytování vnitroskupinových úvěrů, a dále transakcí souvisejících s tzv. cash-poolingem a hedgingem.

Ve vztahu k části týkající se poskytování vnitroskupinových úvěrů upozorňujeme na to, že jako anglický překlad termínu „loans“ byl v českém překladu použit termín „úvěry“, přestože tento anglický termín zahrnuje nejen institut úvěrů, ale i institut zápůjček a to tak, jak jsou vymezené zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Při stanovování ceny **vnitroskupinových úvěrů** v souladu s principy tržního odstupu je v rámci Pokynů zdůrazněna potřeba zohlednění pohledů věřitele i dlužníka s tím, že tyto pohledy nemusí být v každém případě sladěny. Při určování výše úrokové sazby odpovídající principu tržního odstupu při poskytování vnitroskupinových úvěrů mezi spojenými podniky je kladen důraz zejména na využití úvěrového ratingu dlužníka („úvěrový rating emitenta“) či úvěrového ratingu konkrétní emise dluhu („rating emise“). V rámci stanovení úvěrového ratingu je v Pokynech věnována pozornost i otázce účinku členství spojeného podniku ve skupině a z ní vyplývající tzv. implicitní podpory. Pokud se týká metod stanovení ceny vnitroskupinových úvěrů, doporučují Pokyny využití zejména metody CUP, metody založené na nákladech financování, dále využití swapů úvěrového selhání či metod ekonomického modelování.

U transakcí uskutečňovaných v rámci tzv. **cash-poolingu** Pokyny obecně vymezují dva základní typy cash-poolingu – fyzický cash-pooling a fiktivní cash-pooling. Při přesném vymezení cash-poolingových struktur by měla být zohledněna nejen fakta a okolnosti převedených zůstatků, ale i širší kontext podmínek cash-poolingu jako celku. Důraz kladou Pokyny zejména na skutečnost, že žádný člen cash-poolingu by se těchto transakcí neúčastnil, pokud by je činil za horších podmínek, než je jeho nejlepší možnost. Při oceňování finančních transakcí uskutečňovaných v rámci cash-poolingových struktur jsou v Pokynech stanoveny zejména zásady týkající se stanovení odměny cash-pool leadera s tím, že benefity vyplývající ze zapojení jednotlivých účastníků do cash-poolingových struktur by měly být stanovovány především v závislosti na základě důkladné analýzy vykonávaných funkcí a podstupovaných rizik.

V rámci tzv. **hedgingu** Pokyny obsahují zásady pro oceňování finančních nástrojů, kterými je riziko převáděno z jednoho subjektu na druhý v rámci skupiny nadnárodních podniků.

Oddíl D Pokynů se zabývá **finančními zárukami** týkajícími se určitých transakcí uvnitř skupiny. Pokyny rozlišují mezi tzv. implicitními zárukami, které nepředstavují právní závazek ručitele a tzv. explicitními zárukami, ze kterých vyplývá právní závazek ručitele uhradit za původního dlužníka jeho dluh, a to v případě jeho neschopnosti dostát svým závazkům. Ve spojitosti s oceňováním transakcí souvisejících s poskytováním finančních záruk mezi spojenými podniky v souladu s principem tržního odstupu je pak doporučováno využití metody CUP, metody výnosového přístupu, metody nákladového přístupu, metody přístupu ocenění očekávané ztráty či metody kapitálové podpory.

Při vymezování transakcí uskutečňovaných v rámci tzv. **kaptivního pojištění a zajištění**, které jsou předmětem oddílu E Pokynů, je kladen důraz zejména na otázku převzetí a diverzifikace rizik. Při oceňování těchto transakcí v souladu s principem tržního odstupu doporučují Pokyny kromě využití metody CUP i využití metod kombinovaného poměru a návratnosti kapitálu.

Oddíl F Pokynů se zabývá otázkou stanovení tzv. **bezrizikové míry návratnosti** a **míry návratnosti upravené o riziko** v situacích, kdy má spojený podnik v souladu se Směrnicí na kterýkoli z těchto výnosů nárok. Použití bezrizikové míry návratnosti je doporučováno zejména v případech, kdy přesné vymezení konkrétní transakce ukáže, že poskytovatel finančních prostředků postrádá schopnost nést riziko nebo nevykonává rozhodovací funkce ke kontrole rizika spojeného s investováním do finančního aktiva. Využití míry návratnosti upravené o riziko se pak předpokládá v situacích, kdy strana poskytující finanční prostředky vykonává kontrolu nad finančním rizikem spojeným s poskytováním finančních prostředků bez převzetí a provádění kontroly nad jakýmkoli jiným specifickým rizikem. V těchto situacích je například potřeba rozlišit finanční riziko, které přebírá poskytovatel finančních prostředků při provádění své finanční činnosti, a provozní riziko, které přebírá financovaná strana a které je spojeno s používáním těchto finančních prostředků, např. při vývoji nehmotných aktiv.

Ing., Bc. Lenka Opluštilová
ředitelka sekce

Příloha

Pokyny k převodním cenám v oblasti finančních transakcí